

Sygn. akt IX Ka 1384/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 stycznia 2015 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Bogusław Sędkowski

Sędziowie: SSO Ewa Opozda-Kałka (spr.)

SSO Artur Polut

Protokolant: st.sekr.sądowy Dorota Ziółkowska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach Jerzego Kraski

po rozpoznaniu w dniu 29 stycznia 2015 roku

sprawy D. L.

oskarżonego o przestępstwo z art. 279 § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach

z dnia 17 czerwca 2014 roku sygn. akt IX K 254/14

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że: wymierzoną wobec oskarżonego w punkcie I wyroku karę pozbawienia wolności łagodzi do

1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 320 (trzysta dwadzieścia) złotych tytułem kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym, w tym kwotę 300 (trzysta) złotych tytułem opłaty od orzeczonej kary pozbawienia wolności za obie instancje sądowe.

Sygn. akt. IX Ka 1384/14

UZASADNIENIE

D. L. został oskarżony o to, że:

I w dniu 22.07.2012 roku w K. woj. (...) ok. godz. 18.30 działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami po uprzednim siłowym otwarciu szklanych drzwiczek gabloty w sklepie (...) A. C. (1) usytuowanym na terenie Galerii Handlowej (...) przy

ul. (...) zabrał w celu przywłaszczenia 10 złotych zegarków marki (...), jeden zegarek złoty marki V. oraz bransoletkę z osadzonym w niej brylantem o łącznej wartości nie mniejszej niż 50.791,86 zł, a nie większej niż 52791,86 złotych na szkodę w/w tj. o przestępstwo z art. 279§ 1 k.k.;

II w dniu 31.08.2012 roku w B., woj. (...) działając wspólnie

i w porozumieniu z innymi osobami po uprzednim siłowym otwarciu szklanych drzwiczek gabloty sklepowej w salonie firmowym (...) K. T. (1) z/s w R. usytuowanym na terenie Galerii Handlowej (...) przy (...) 2 zabrał w celu przywłaszczenia 6 złotych zegarków marki (...) o łącznej wartości 115.008,89 zł na szkodę w/w-

tj. o przestępstwo z art. 279§ 1 kk

Sąd Rejonowy w Kielcach wyrokiem z dnia 17 czerwca 2014r. orzekł, co następuje:

I oskarżonego D. L. w ramach czynów zarzuconych mu aktem oskarżenia uznał za winnego tego, że: w okresie od 22.07.2012r. do 31.08.2012r. w miejscowości K. woj. (...) i miejscowości B. woj. (...) działając w krótkich odstępach czasu, w podobny sposób oraz wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, co do których materiały wyłączono do odrębnego postępowania, dokonał dwóch kradzieży z włamaniem, i tak:

-w dniu 22.07.2012 roku w K. woj. (...) ok. godz. 18.30 działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, co do których wyłączono materiały do odrębnego postępowania, po uprzednim siłowym otwarciu szklanych drzwiczek gabloty w sklepie (...) A. C. (1) usytuowanym na terenie Galerii Handlowej (...) przy ul. (...) zabrał w celu przywłaszczenia 10 złotych zegarków marki (...), jeden zegarek złoty marki V. oraz bransoletkę z osadzonym w niej brylantem o łącznej wartości nie mniejszej niż 50.791,86 zł, a nie większej niż 52791,86 zł na szkodę w/w

-w dniu 31.08.2012 roku w B., woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, co do których wyłączono materiały do odrębnego postępowania, po uprzednim siłowym otwarciu szklanych drzwiczek gabloty sklepowej w salonie firmowym (...) K. T. (2) z/s w R. usytuowanym na terenie Galerii Handlowej (...) przy Mostowej 2 zabrał w celu przywłaszczenia 6 złotych zegarków marki (...) o łącznej wartości 115.008,89 zł na szkodę w/w, co zakwalifikował jako jeden ciąg przestępstw z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. i art. 33 § 1,2 i 3 k.k. wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych, przy określeniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwudziestu) złotych;

II na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego D. L. środek karny w postaci częściowego naprawienia wyrządzonej szkody czynem popełnionym w dniu 22.07.2012r. poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego A. C. (2) kwoty 12.697,97zł.(dwanaście tysięcy sześćset dziewięćdziesiąt siedem 97/100 złotych);

III na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonemu D. L. okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 24.01.2014r. do 17.06.2014r. na poczet kary pozbawienia wolności orzeczonej w pkt I wyroku;

IV zasądził od oskarżonego D. L. na rzecz oskarżyciela posiłkowego A. C. (1) kwotę 1845 zł. (jeden tysiąc osiemset czterdzieści pięć złotych) tytułem poniesionych kosztów ustanowienia pełnomocnika w sprawie;

V zasądził od oskarżonego D. L. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1090 zł. (jeden tysiąc dziewięćdziesiąt złotych), w tym kwotę 1000 zł. (jeden tysiąc złotych) tytułem opłat.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł obrońca oskarżonego D. L., który zaskarżył powyższy wyrok w części orzeczenia o karze. Zarzucił rażącą niewspółmierność kary w postaci wymierzenia oskarżonemu kary 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz orzeczenia wobec oskarżonego grzywny w wysokości 150 stawek dziennych przy określeniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 20 złotych, podczas gdy całokształt okoliczności sprawy uzasadnia oraz wskazuje na zastosowanie wobec oskarżonego dobrodziejstwa instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary bądź ewentualnie – orzeczenie wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności w niższym wymiarze, podobnie jak kary grzywny, w szczególności, iż obok wyżej wskazanych kar wobec oskarżonego orzeczono także środek karny w postaci częściowego naprawienia szkody, który zobowiązał się on niezwłocznie wykonać.

W konkluzji skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zastosowanie wobec oskarżonego instytucji warunkowego zawieszenia kary, ewentualnie poprzez wymierzenie wobec niego kary pozbawienia wolności

w niższym wymiarze.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Złożona apelacja okazała się skuteczna i w konsekwencji doprowadziła do zmiany zaskarżonego wyroku w sposób określony w wyroku Sądu odwoławczego.

Ustalenia Sądu I instancji co do winy i kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu D. L. są prawidłowe, czego nie kwestionuje żadna ze stron.

Odnosząc się do obrazu art. 438 pkt 4 kpk na wstępie przypomnieć trzeba, że zgodnie z wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 14.09.2005 II AKa 165/05 KZS 2005/10/32 zmiana kary w instancji odwoławczej może nastąpić tylko wówczas, gdy wedle własnej oceny sądu odwoławczego, kara orzeczonej przez Sąd I instancji nie daje się akceptować z powodu różnicy między nią, a karą sprawiedliwą, różnicy o randze zasadniczej, rażącej, wręcz „bijącej w oczy, a więc nie różnicy niewielkiej, nieznaczającej”. W ocenie Sądu Okręgowego taka sytuacja w niniejszej sprawie ma właśnie miejsce. O ile bowiem wymiar orzeczonej na podstawie art. 33 § 1, 2 i 3 kk kary grzywny jest prawidłowy, o tyle orzeczenie kary 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności razi surowością. Wprawdzie trafnie Sąd ten wziął pod uwagę uprzednią wielokrotną karalność oskarżonego oraz fakt, że w okolicznościach danych mu szans probacyjnych w innych sprawach w sposób umyślny, zaplanowany dopuścił się przypisanych mu obecnie dwóch przestępstw, co niewątpliwie przemawiało za surowszym wymiarem kary, zaś z drugiej strony słusznie Sąd ten uwzględnił także jako okoliczności łagodzące przyznanie się do winy oraz naprawienie pokrzywdzonemu K. T. (2) szkody, to jednakże po wydaniu przez Sąd I instancji wyroku nastąpiły nowe okoliczności, które uwzględnić należało na korzyść oskarżonego D. L.. Podnieść bowiem należy, że oskarżony w dniu 30 grudnia 2014 roku zawarł

z pokrzywdzonym A. C. (1) ugodę, na podstawie której zobowiązał się do zapłaty na rzecz A. C. (1) kwoty 14.542,97 złotych stanowiącej sumę określonego zaskarżonym wyrokiem obowiązku naprawienia w wysokości 12.697,97 złotych oraz kwoty 1845 złotych tytułem kosztów ustanowienia pełnomocnika w przedmiotowej sprawie, a także, że w dniu podpisania ugody zapłacił on kwotę 3.500,00 złotych. W tej więc sytuacji z uwagi na taką postawę oskarżonego D. L. zasadnym stało się złagodzenie orzeczonej wobec niego kary 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności do 1 roku i 6 miesięcy, albowiem zgodnie z art. 58 § 2 kk Sąd wymierzając karę winien także uwzględnić zachowanie się oskarżonego po popełnieniu przestępstwa, a to jest pozytywne i zasługuje na docenienie.

Odnosnie natomiast kwestionowanego przez oskarżonego rozstrzygnięcia co do braku warunkowego zawieszenia orzeczonej wobec oskarżonego D. L. kary pozbawienia wolności podnieść należy, że w okolicznościach niniejszej sprawy instytucja ta nie powinna być zastosowana. Brak bowiem wobec oskarżonego D. L. pozytywnej prognozy kryminologicznej, niezbędnej przy orzeczeniu o warunkowym zawieszeniu kary pozbawienia wolności. D. L. był już karany i to siedmiokrotnie, w tym sześciokrotnie za przestępstwo przeciwko mieniu i raz za przestępstwo z art. 178a § 1 kk, przy czym dotychczas nie odbywał kary pozbawienia wolności. Zatem popełnienie przez niego ponownie przestępstwa przeciwko mieniu świadczy jedynie o tym, że jest on sprawcą niepoprawnym, lekceważącym obowiązujący porządek prawny, co w konsekwencji nie pozwala na przyjęcie w stosunku do niego pozytywnej prognozy kryminologicznej. Skoro bowiem poprzednio orzeczone wobec niego kary nie odniosły zamierzonego celu wychowawczego i zapobiegawczego, to celu tego tym bardziej nie odniesie warunkowe zawieszenie wykonania aktualnie orzeczonej kary pozbawienia wolności. W tej więc sytuacji podnoszone przez obrońcę oskarżonego argumenty, że D. L. nie utrudniał toczącego się postępowania, a wręcz odniósł się krytycznie do popełnionego czynu, a także, że na skutek jego postawy doszło do znacznego naprawienia szkody przez innych współoskarżonych w sprawie, czy, że od czasu przyjazdu do kraju prowadził w Wielkiej Brytanii uporządkowane życie, ciesząc się dobrą opinią nie mogły być przesądzające. Uprzednia wielokrotna karalność oskarżonego za przestępstwa przeciwko mieniu, w tym na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania sprzeciwia się takiemu rozstrzygnięciu. W świetle bowiem powyższych okoliczności nie sposób bowiem twierdzić, że orzeczone w niniejszym postępowaniu kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania sprawi, że oskarżony D. L. nie powróci już więcej na drogę przestępstwa.

Mając zatem powyższe na uwadze na podstawie art. 437 § 1 i 2 kpk orzeczono, jak w wyroku.

Nadto w oparciu o 627 kpk w zw. z art. 635 kpk Sąd Okręgowy zasądził od oskarżonego D. L. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 320 złotych tytułem kosztów sądowych, uznając, że z uwagi na jego sytuację materialną i osobistą, ich uiszczenie nie będzie dla niego nadmiernie uciążliwe.

Na koszty te składają się:

- 300 złotych tytułem opłaty od orzeczonej względem oskarżonego kary pozbawienia wolności zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 4 w zw. z art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.),

- 20 złotych tytułem wydatków w postępowaniu odwoławczym zgodnie z § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 18 czerwca 2003r. w sprawie wysokości i sposobu obliczenia wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym (Dz.U. z 2003r. Nr 108, poz. 1026 z późn. zm.).

Z tych względów orzeczono, jak wyżej.

SSO Ewa Opozda – Kałka SSO Bogusław Sędkowski SSO Artur Polut